

mint a futók, és mindent összezúztak, ami az újukba került. Amikor a fiatalember észrevette őket, felegyenesedett, és így kiáltott:

- Óh, Szentséges Szűz, elvesztünk!

- Én nem - mondta a vén vajákos, és kezébe fogta a keresztfüvet az ötlevelű lóherével - mert itt van az én menekvésem, de egy kereszténynek el kellett vesztítenie az életét, hogy biztosítsa számomra a kincseket, és a rossz szelleméd téged hozott az utamba. Mondj hát le Rozennről, és készülj a halálra!

Miközben beszélt, a kövek hada megérkezett, de ő csak felmutatta a mágikus csokrot, s azok kikerülték őt, és Bernez felé özönlöttek. Emez, megértve, hogy mindennek vége, térdre hullott, s már lehunyta volna a szemét, amikor az élen haladó hatalmas kő megtorpant, és elzárva az utat, úgy állt Bernez előtt, mint egy gát, hogy megvédje őt. Bernez meglepve emelte fel a fejét, és felismerte a követ, ame-

lyikbe a keresztet faragta. Ez már egy megkeresztelt kő volt, amely már nem árthat egy keresztény embernek!

Mozdulatlanul állt a fiatalember előtt mindaddig, míg összes társai vissza nem tértek a helyükre. Akkor ismét nekiiramodott, mint egy tengeri madár, hogy ő is elfoglalja a helyét. Útja keresztelte a koldusét, aki a nehéz tarisznyák miatt csak lassan tudott haladni. Amikor meglátta a felé közeledő követ, felmutatta bűvös fűveit, de az immár keresztény köre nem hatottak a démon bűbájosságai, és úgy tapos-ta el a vén vajákos, akárha egy rovar lett volna.

Így Bernezé lett a saját maga gyűjtötte kincseken kívül a koldus három tarisznyája is. Elég gazdag volt tehát, hogy feleségül vegye Rozenniket, és egy egész fészekalja gyereket neveljenek fel.

A mesét 1850 körül gyűjtötték Vannes környékén. Fordították: Felföldy György, Sokoray Ágnes és Csernyus Lőrinc

Bálint Antal A VARJÚVÁR MODELLJÉRŐL

Az ÉSZAKTERV-nél eltöltött 25 éves modellezői pályafutásom után, nyugdíjba vonulásomkor hívtak meg a Miskolcon lévő Kós Károly-emlékház gondnoki teendőinek ellátására. Örömmel vállaltam, mert magam is erdélyi lévén igen otthonosan éreztem magam ebben a környezetben. Itt ismerkedtem meg behatóbban Kós Károly munkásságával, és méltán híres-nevezetes Varjúvárával, mely annyira megragadott, hogy nem tudtam szabadulni a gondolatától: valamilyen formában én is megcsinálom. Igyekeztem a lehető legtöbbet megtudni a házról. Végül is sikerült összeszedni a szükséges információkat, melyek az építéshez szükségesek voltak, de el kellett döntenem, hogy melyik formájában fogom ábrázolni, ugyanis a ház két ütemben épült fel. Először csak a torony, a nyaktag a bejárattal, és a hozzá csatlakozó épületszárny, valamint a gyönyörű, köríves kerítés. Később került sor a torony másik oldalán lévő toldalék megépítésére. A kerítést sajnos elbontották; véleményem szerint abból épült a toldalék alsó szintje. Helyére élősvényt ültettek. Elhatároztam, hogy olyanra építem meg, amilyen a ke-

rítés elbontása nélkül lett volna. A házat ebben a formában soha nem lehetett látni.

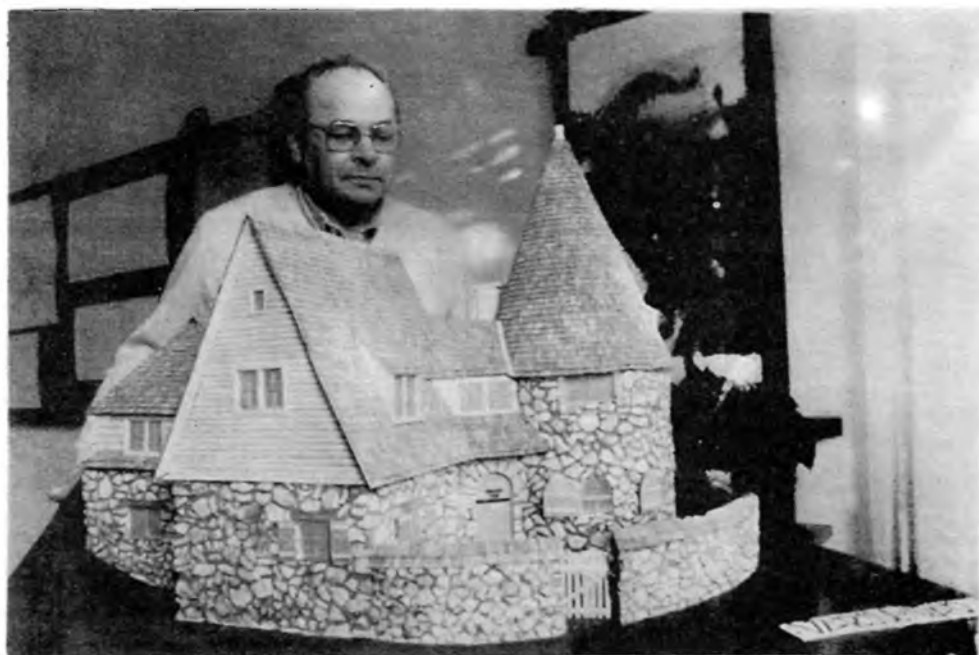
Tisztázódott bennem az is, hogy csakis kicsinyített hasonmásként szabad megcsinálni, de igyekeztem minden részletnek megadni a lehető leghívebb formát. A bejárat és az ablakok kövei ugyanolyanok, mint az eredetiek, vagy ahhoz nagyon hasonlóak. A gerendák száma és mérete, valamint a tetőket borító zsindeleysorok száma is a valóságosnak megfelelő.

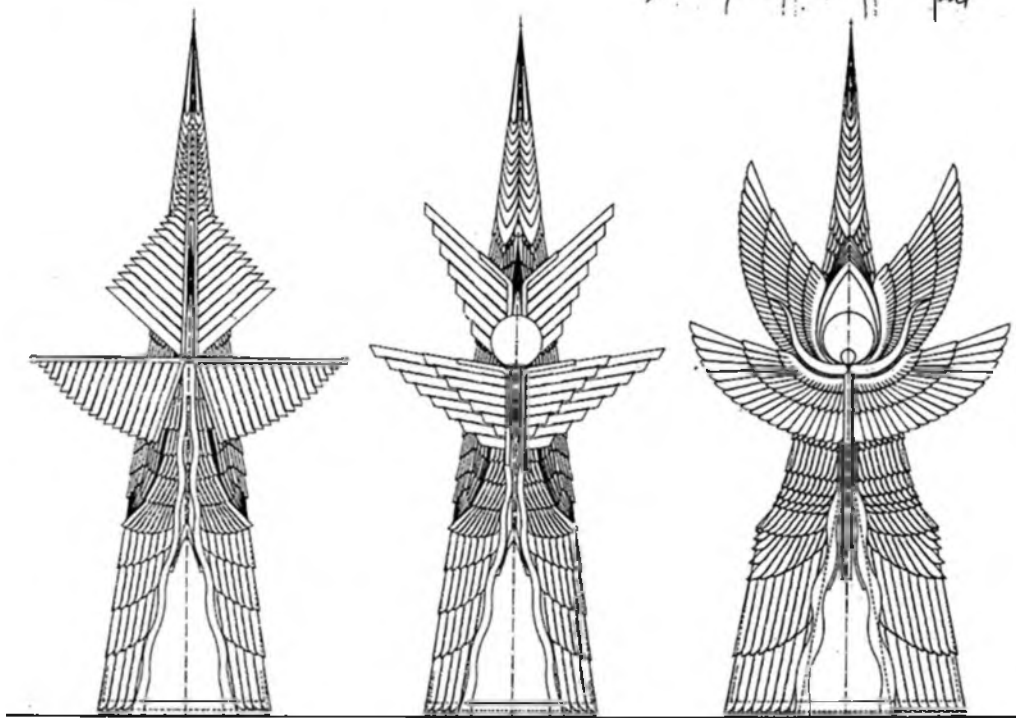
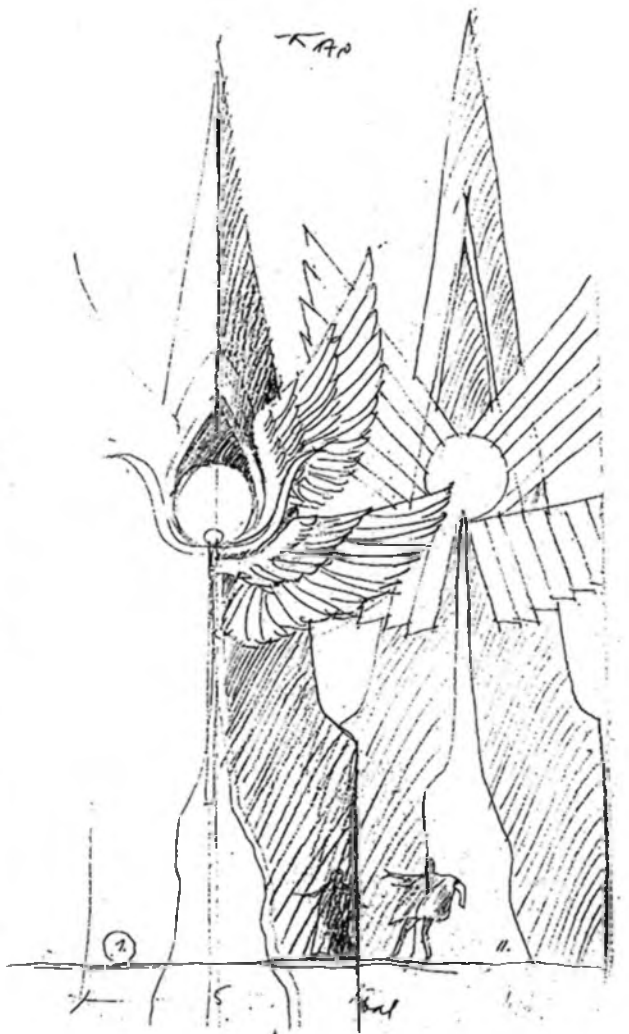
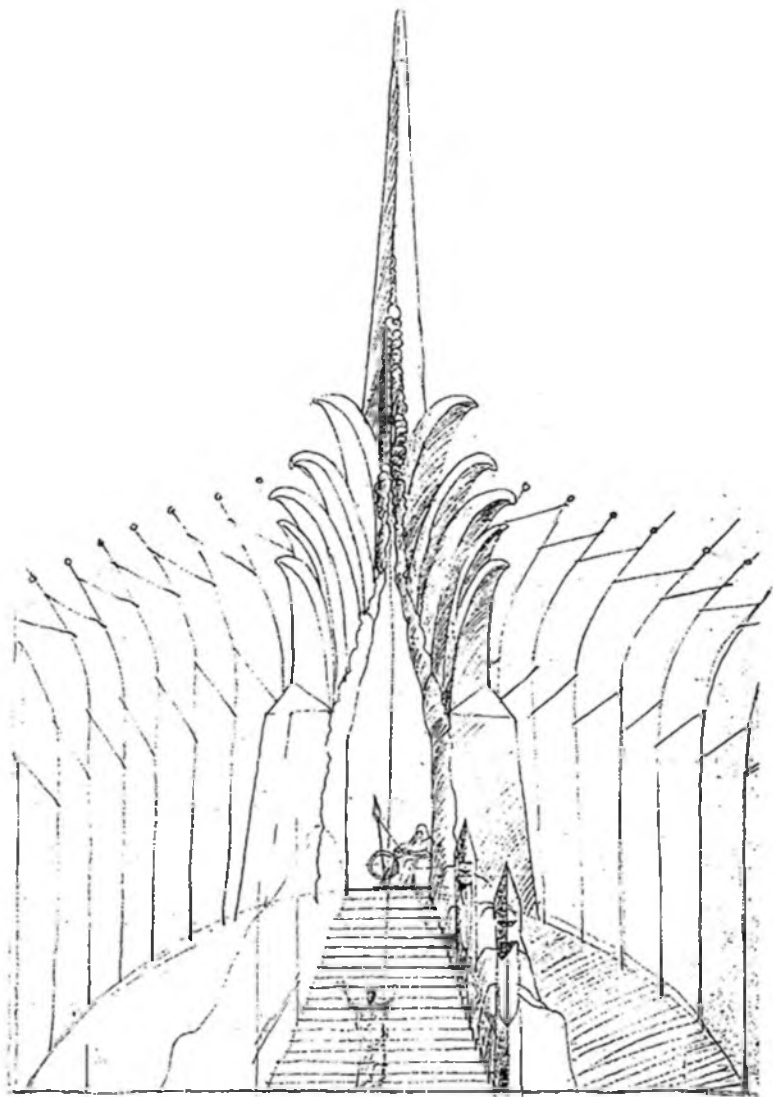
Csak az érdekesség kedvéért jegyzem meg, hogy egy zsindeley mérete 11 x 2.5-3 mm. Miután a nyugodt munkához minden feltétel adva volt, sikerült a modellt aránylag rövid idő - mindössze öt év - alatt elkészítenem, és a Kós Károly-emlékházban elhelyeznem, ahol az bármikor megtekinthető.

Vállalkozásomhoz igen nagy segítséget nyújtottak Gerle János és Jáger Attila felvételei; minthogy az alaprajzokon kívül más forrásom nem volt, fényképek alapján dolgoztam. Ezúton mondok nekik köszönetet.

Köszönetet mondok továbbá feleségemnek, aki öt éven át türelemmel viselte a szoba közepén az építkezést.

Miskolc, 1993. október 26.

Vázlatok és nézetrajzok a toronyhoz
 A díszleteket Simon László zalaszentgróti asztalosmester és az Operaház díszletfestői készítették.